

Titel: BREV TIL: Johannes Hjelmslev FRA: Louis Hjelmslev (1934-11-04)

Citation: "BREV TIL: Johannes Hjelmslev FRA: Louis Hjelmslev (1934-11-04)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 4. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_097-shoot-wacc-1992_0005_097_Case_1570_p4_bp3_TB00004/facsimile.pdf (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

planerne for kongressens endestående bibræddelægelse, og at det ender denne nye situation endnu ikke er muligt at forudsige, hvortil summe der bliver sat til debat felter, om man, som det er blevet foreslået, helt opgiver at sætte bestemte summe til debat).

Jeg vilde meget stærkt ønske, at der kunne opnaas henstilling fra Carlsbergfondet, id jeg ikke ejer nogen anden indrej, og meget ufødy til have, at forhællingen af min afhandlingen skal undersøges og eller to osv. Et vist hensyn til endestående henblikken er her uundværlig.

Jeg er ganske klar over, at de fleste af disse argumenter kan antages over for Carlsbergfondets virkelighed. Da jeg talte med prof. Johs. Pedersen, mente jeg det uovervejelst - måske endda utulstigt - at gøre rede for disse overvejelser. Og jeg er ogsaa forberedt paa, at navet eventuelt kan blive et afslag, id jeg føler mig forstaaet, at man fra endeståendes side ønsker at uuegra at haffi en afgørelse, der kunde blive opfattet som et præcedens. —

Hverigt tak for brevet, der, som det vil fremgaa af mit brev fra i tirsdags, var meget bestrømt. Det var ikke bare kænnel for mig, at vi skulde tale fra Karsten d. 5. oktober, var mig en overraskelse, id hæn ikke led sig tænke med det, id I var her; at hæn var ked af det, forstaaer jeg for saa vidt gærd, som vi je ogsaa selv var ked af det. At der var været nærtlykt desover siden, er virkelig meget trist, men — synes jeg — ogsaa uundværlig. Vi anede je ikke,